

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 28 sierpnia 2013 r.

dotycząca projektu włoskiego rozporządzenia w sprawie sposobów wskazywania pochodzenia mleka o długim okresie przydatności, mleka UHT, mleka pasteryzowanego mikrofiltrowanego i mleka pasteryzowanego w wysokiej temperaturze

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 5517)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/444/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19 akapit drugi dyrektywy 2000/13/WE władze Włoch notyfikowały Komisji w dniu 9 listopada 2012 r. projekt rozporządzenia ustanawiającego między innymi wymogi dotyczące obowiązkowego etykietowania mleka o długim okresie przydatności, mleka UHT, mleka pasteryzowanego mikrofiltrowanego i mleka pasteryzowanego w wysokiej temperaturze.
- (2) Artykuł 2 ust. 1 notyfikowanego rozporządzenia stanowi, że na etykietach sterylizowanego mleka o długim okresie przydatności, mleka UHT, mleka pasteryzowanego mikrofiltrowanego i mleka pasteryzowanego w wysokiej temperaturze należy obowiązkowo umieszczać oznaczenie państwa gospodarstwa mleczarskiego, z którego pochodzi poddane obróbce mleko, lub oznaczenie „UE” albo „państwa trzecie” w przypadku pochodzenia mleka odpowiednio z jednego lub większej liczby państw członkowskich Unii Europejskiej albo z państw trzecich.
- (3) W dyrektywie 2000/13/WE dokonano harmonizacji przepisów regulujących etykietowanie środków spożywczych, przewidując z jednej strony harmonizację niektórych przepisów krajowych, a z drugiej strony ustalenia dotyczące niezharmonizowanych przepisów krajowych. Zakres harmonizacji określony jest w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy, zawierającym wykaz wszystkich danych szczegółowych, które należy obowiązkowo podawać przy etykietowaniu środków spożywczych zgodnie z art. 4–17 i z zastrzeżeniem znajdujących się w nich wyjątków.
- (4) Artykuł 3 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2000/13/WE stanowi, że podanie informacji odnoszących się do źródła lub pochodzenia jest obowiązkowe, „w przypadku gdy zaniechanie podania takich danych szczegółowych może w istotnym stopniu wprowadzać w błąd konsumenta co do prawdziwego źródła lub pochodzenia środka spożywczego”.
- (5) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE stanowi, że w odniesieniu do określonych środków spożywczych mogą być wymagane inne dane szczegółowe poza wymienionymi w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy, przewidziane przepisami unijnymi lub, w przypadku ich braku, przepisami krajowymi.
- (6) W art. 18 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE zezwolono na przyjęcie niezharmonizowanych przepisów krajowych, o ile są one uzasadnione powodami wymienionymi w tymże ustępie, w tym m.in. ochroną zdrowia publicznego i zapobieganiem nadużyciom finansowym, pod warunkiem że te ostatnie przepisy nie mają takiego charakteru, który utrudniałby stosowanie definicji i zasad określonych w dyrektywie 2000/13/WE. Dlatego w przypadku gdy dane państwo członkowskie przedstawiło projekt krajowych przepisów w zakresie etykietowania, należy zbadać ich zgodność z wyżej wymienionymi wymogami oraz z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (7) Władze Włoch utrzymują, że notyfikowany środek jest niezbędny, aby zapewnić ochronę interesów konsumentów oraz aby skuteczniej egzekwować zapobieganie i zwalczanie nadużycia związane z żywnością. Wyjaśniają one, że wbrew przeświadczeniu włoskich konsumentów mleko wprowadzane do obrotu we Włoszech nie jest wyłącznie pochodzenia krajowego, a zatem wskazywanie pochodzenia na etykiecie stało się nieodzowne dla uniknięcia wprowadzania konsumentów w błąd. Z uwagi na powyższe względy władze Włoch utrzymują, że przepisy art. 2 ust. 1 są uzasadnione w świetle art. 3 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2000/13/WE.
- (8) Artykuł 3 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2000/13/WE wprowadza odpowiedni mechanizm chroniący konsumentów przed wprowadzeniem ich w błąd, w przypadku gdy niektóre elementy mogłyby wskazywać na źródło lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

pochodzenie danej żywności inne od rzeczywistego. To na podmiotach działających na rynku spożywczym spoczywa obowiązek dopilnowania, by informacja o źródle lub pochodzeniu znalazła się na etykiecie, w przypadku gdy jej brak mógłby spowodować dezorientację u konsumenta; z kolei krajowe organy odpowiadające za egzekwowanie przepisów zobowiązane są zapewnić spełnienie tego obowiązku.

- (9) Z przepisów art. 2 ust. 1 notyfikowanego rozporządzenia wynikałoby, że artykuły spożywcze, których dotyczą te przepisy, są zawsze przedstawiane w taki sposób, iż powoduje to dezorientację włoskiego konsumenta co do ich rzeczywistego źródła lub miejsca pochodzenia. W tej kwestii Komisja zauważa, że zakres notyfikowanego rozporządzenia nie obejmuje mleka o (bardzo) ograniczonym okresie przydatności do spożycia (mleka surowego, mleka pasteryzowanego). Tak więc to właśnie w przypadku tych ostatnich produktów jest prawdopodobne, że konsument będzie przekonany, że ma do czynienia z mlekiem pochodzenia włoskiego.
- (10) Oprócz odniesień do potrzeby zapewnienia ochrony interesów konsumentów władze Włoch nie przedstawiły wystarczającego uzasadnienia pozwalającego na stwierdzenie, że w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 notyfikowanego rozporządzenia konieczne jest obowiązkowe wskazanie pochodzenia, wykraczające poza obowiązki określone w art. 3 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2000/13/WE.
- (11) Władze Włoch nie wykazały zatem, że wskazanie pochodzenia, jak przewidziano w notyfikowanym rozporządzeniu, jest konieczne dla osiągnięcia jednego z celów wymienionych w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE.

- (12) W związku z powyższym, na podstawie art. 19 akapit trzeci dyrektywy 2000/13/WE, Komisja wydała negatywną opinię w sprawie wyżej wymienionych przepisów notyfikowanego rozporządzenia.
- (13) Należy zatem wezwać władze Włoch, aby nie przyjmowały przepisów art. 2 ust. 1 notyfikowanego rozporządzenia.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Republika Włoska nie może przyjąć przepisów art. 2 ust. 1 notyfikowanego rozporządzenia w sprawie sposobów wskazywania pochodzenia mleka o długim okresie przydatności, mleka UHT, mleka pasteryzowanego mikrofiltrowanego i mleka pasteryzowanego w wysokiej temperaturze.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 sierpnia 2013 r.

W imieniu Komisji
Tonio BORG
Członek Komisji